

Et Befalingsmandskorps, der i Hovedsagen har samme Tjenestoomraade som de nuværende faste Underofficerer og rekrutteres fra de samme Befolkningslag, kan ikke undværes, hverken ved Uddannelsen af de værnepligtige — hvis ikke denne Uddannelse skal forringes saa betydeligt, at Hærens Brugbarhed vil lide væsentlig derunder — eller til Bestridelsen af den Del af den daglige Tjeneste, der fordrer indgaaende Detailkendskab — til Dels Specialuddannelse —, Erfaring og Rutine, f. Eks. Vedligeholdelsen af Hærens kostbare Beholdninger, Kontortjenesten o. l. Men der har i Underofficerskorpset længe været Ønsker om at opnaa en bedre Stilling og Muligheder for at naa frem til noget højere Grader end nu.

Forslaget har i det væsentlige kunnet følge et herom af Underofficersforeningernes Hovedorganisation i Marts 1921 fremsat Forslag, der uden at tilstræbe Sammensmeltning med Officerskorpset, giver de foreslaaede Befalingsmænd af Officiantgruppen Rang med Officererne indtil mellem Premierløjtnants- og Kaptajnsgraden.

Af de foreslaaede Gradsbetegnelser svarer Graden „Officiant“ nærmest til de nuværende ældre Sergenter og yngre Oversergenter, „Overofficiant“ til de ældre Oversergenter og de yngre Stabssergenter, „Stabsofficiant“ og „Korpsofficiant“ til de ældre Stabssergenter og nuværende Officianter. En Del særlig af Korpsofficianterne og Stabsofficianterne er bestemt til at overtage Regnskabsførertjenesten i Stedet for de nuværende Intendantter. Af Korpsofficianterne er en Del, der beklæder visse, særlig betrodte, Stillinger, udskilt i en særlig Gruppe, „Korpsofficianter af 1. Grad“, medens de øvrige er „Korpsofficianter af 2. Grad“.

Lønningerne til Befalingsmændene af Officiantgruppen er fastsat af Lønningsraadet.

De værnepligtige Befalingsmænd er de samme som nu, men ogsaa for deres Vedkommende medfører Svækkelsen af de faste Linierammer Krav om en forbedret Uddannelse, til Dels med en længere Tjenestetid end nu. Medens Korneteleverne nu ved Hovedvaabnet, Fodfolket, har et Aars forlænget Tjeneste ud over Rekruttiden, har Korporaleleverne kun 8½ Maanedes forlænget Tjeneste, hvorved de kun kommer til at virke som Lærere for det følgende Aars Rekruthold i 2 Maaneder og ikke faar den særlig betydningsfulde Uddannelse som Førere under Fægtningsøvelser i Marken. Forslaget giver dem samme forlængede Tjeneste som Korneteleverne, d. v. s. ved de fleste Vaaben ca. 1 Aar.

Den Minimums-Aldersgrænse, der nu er sat for Kornetteres Udnævnelse til Sekondløjtnant — 25 Aar — er foreslaaet at bortfalde, da de med Sekondløjtnanter ligestillede Officianter kan udnævnes, inden de har naaet denne Alder.

Til § 6.

„Major“ er traadt i Stedet for den nuværende Betegnelse „Oberstløjtnant af Reserven“.

Det er af Hensyn til Kommandoforholdene nødvendigt, at Linieofficererne, der maa forudsættes at have de fleste Forudsætninger for at kunne overtage en højere Kommandostilling i Indehaverens Forfald, rangerer over Reserveofficererne. Man har dog ikke villet ophæve Bestemmelsen i Hærloven af 1909 § 6 — selve Paragrafen er udgaaet, idet Rækkefølgen fremgaar af andre Paragrafer —, at de faste Befalingsmænd af Linien, der gaar over i samme Grad i Reserven, bevarer den i Linien opnaaede Aldersorden. Dette sker efter Forslaget ved, at de paagældende træder over i Reserven med Bibeholdelse af deres Grad fra Linien, f. Eks. en Oberstløjtnant i Majorsnummer, men med Bibeholdelse af Oberstløjtnantsgraden (se sidste Stykke i §§ 146, 170, 171 og 172).